

## Mål T-332/02

### Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. Snc m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Tullunion — Gemenskapstransitering — Bedrägeri — Cigarettsmuggling —  
Eftergift av importtull — Förordning (EEG) nr 1430/79 —  
Artikel 13: skälighetsklausul — Begreppet särskild situation”

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen) av den 14 december 2004 . . . II - 4409

#### Sammanfattning av domen

1. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- och exporttullar — Artikel 13 i förordning nr 1430/79 — Räckvidd — Gränser — Tillämpning av de materiella tullrättsliga reglerna — De nationella tullmyndigheterna ensamt behöriga*

*(Artikel 234 EG; rådets förordning nr 1430/79, artikel 13.1)*

2. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- och exporttullar — Artikel 13 i förordning nr 1430/79 — Räckvidd — Kommissionens beslutsbefogenhet — Närmare villkor för utövandet (Rådets förordning nr 1430/79, artikel 13.1)*
3. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- och exporttullar — Artikel 13 i förordning nr 1430/79 — Särskild situation — Begrepp — Nationella myndigheter som vid en brottsutredning medvetet låtit överträdelser och oegentligheter begås och på så sätt gett upphov till en tullskuld för en betalningsskyldig som varit i god tro — Grov underlåtenhet av kommissionen eller de nationella myndigheterna — Omfattas — Utgör ej särskild situation i förevarande fall (Rådets förordning nr 1430/79, artikel 13.1)*

1. Bestämmelserna i artikel 13.1 i förordning nr 1430/79, om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullar, syftar enbart till att medge undantag från betalning av tullar, för vilka de ekonomiska aktörerna är betalningsskyldiga, när vissa särskilda omständigheter är uppfyllda och nämnda aktörer inte kan tillskrivas klar försumlighet eller bedrägeri. Denna artikel medger emellertid inte att tullskuldens indrivbarhet skulle kunna ifrågasättas. De nationella tullmyndigheterna har nämligen ensam behörighet att fastställa att en tullskuld föreligger och vilket belopp den uppgår till. I övrigt kan dessa myndigheters beslut angripas vid de nationella domstolarna, vilka sedan kan vända sig till EG-domstolen i enlighet med artikel 234 EG.
2. Artikel 13.1 i förordning nr 1430/79, om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullar utgör en generalklausul för skälighetsbedömning som är avsedd att omfatta andra situationer än dem som i praktiken är de vanligast förekommande, och som vid antagandet av förordningen kunde utgöra föremål för en särskild reglering. Bestämmelsen skall tillämpas när de omständigheter som kännetecknar förhållandet mellan den ekonomiska aktören och förvaltningen är sådana att det inte är skäligt att denna aktör tvingas bära en börda som han normalt inte skulle ha burit.

(se punkterna 33–34 och 101)

Enligt denna bestämmelse måste två kumulativa villkor vara uppfyllda för att en eftergift av importtullar skall aktua-

luseras. Det skall vara fråga om en särskild situation och näringsidkaren får inte ha gjort sig skyldig till bedrägeri eller uppenbar försumlighet.

Kommissionen har ett utrymme för skönmässig bedömning när den fattar ett beslut med tillämpning av nämnda generalklausul för skälighetsbedömning. Vidare gäller att återbetalning eller eftergift av importtull endast kan beviljas på vissa villkor och i särskilt angivna fall och att dessa åtgärder utgör undantag från den normala ordningen för import och export. Härav följer att bestämmelserna om återbetalning eller eftergift av tull skall tolkas snävt.

(se punkterna 40–42)

3. De nationella myndigheternas underlåtenhet att underrätta den näringsidkare som är huvudansvarig för en tullskuld när denne varken kan tillskrivas bedrägeri eller försumlighet, i syfte att tullmyndigheterna eller polisen skall göra en skyndsam undersökning som går ut på att identifiera och gripa gärningsmännen eller medhjälparna i ett bedrägeri som begåtts eller planeras, utgör en sådan särskild situation som avses i artikel 13.1 i förordning nr 1430/79 om återbetalning eller eftergift av import- och exporttullar. Även om det vid en

sådan undersökning nämligen är legitimt att de nationella myndigheterna medvetet låter överträdelser och oegentligheter begås för att de skall kunna upplösa ett nätverk, identifiera bedrägare och säkerställa eller stärka bevisningen skulle det emellertid strida mot syftet med skälighetsklausulen att låta gäldenären betala den tullskuld som är resultatet av dessa val som skett i brottsbekämpningssyfte, eftersom gäldenären försätts i en undantagssituation jämfört med övriga aktörer som bedriver samma verksamhet.

Även om det faktum att gäldenären lämnar in dokument som därefter visar sig vara förfalskade eller ogiltiga, om det än skett i god tro, inte i sig utgör en särskild situation som ger sökanden rätt till eftergift av importtullar, föreligger en särskild situation, då kommissionen eller tullmyndigheten grovt har åsidosatt sina skyldigheter och detta har underlättat den olagliga användningen av dokumenten.

Då det gäller ett tullombud vid en gemenskapsgräns och då gemenskaps-transiteringscertifikaten levererats efter det att lastbilen lämnat en ort i tredjeland, kan det således konstateras att varken det förhållandet att verksamheten bedrivs vid gränsen, och inte vid

den plats från vilken transporten avgår, eller den påstådda omöjligheten att kontrollera lastbilen, utgör faktorer som medför att en aktör försätts i en undantagssituation jämfört med andra näringsidkare, eftersom dessa omständigheter påverkar ett obestämt antal aktörer. De kan följaktligen inte ge

upphov till en särskild situation i den mening som avses i ovannämnda bestämmelse.

(se punkterna 51, 70, 72 och 84)